

(דברים לט) ואין עמו אל גבר, משום שכילה עם הפטמה מן העולם, ולא ישאר למעלה ולמטה אלא הקדוש ברוך הוא לבדו, וישראל לעובדתו, עם קדוש. ויקרא קדוש, שבחותוב (ישעיה ז) והיה הנשאר בציון והנוטר בירושלים קדוש יאמר לו כל הפתוח לחווים בירושלים. ואנו יהיה מלך ייחידי למעלה ולמטה, ועם ייחידי לעובדתו, פמו שבחותוב ומפני ירושלים גוי אחד הארץ.

רבי יצחק ורבי ייסא היו הולכים בדרך. אמר רבי ייסא, הנה שכינה אצלנו, נתעסק בדברי תורה, שפל מי שעוסק בדברי תורה ומשתדל

בה, זוכה להמשיך אותה עמו. פתח רבי יצחק ואמר, (תהלים י"ח) כי וברוך צוריך וירום אלהי ישע, ה' וברוך צורי וירום אלהי ישע. הפסוק הזה הוא סוד. כי ה', וכי לא ידענו שהקדוש ברוך הוא נקרא מי? אלא אפלו צדיק גמור, הוא נקרא כי, שהרי כי - צדיק הוא למעלה והקדוש ברוך הוא נקרא למעלה סהקדוש ברוך הוא נקרא כי - למטה הצדיק נקרא כי, והוא יחויד בון איש כי. לפה נקרא הצדיק נקרא כי, מה שמדובר בצדיק, שהרי כי? משום שהוא צדיק, הצדיק נקרא כי, כי העולמים. וברוך צורי - הפל אחד. כי וברוך שלא נפרדים זה מזה. שכאשר מתחברים יחד נקרא באור מים חיים. זה נובע החוץ, וזה מתחמלא ממנה.

ירום אלהי ישע - זה העולם העליון, שהוא רם ונשא, רם על הפל, שהרי מפנו יוצא הפל, אפלו מתחברין יחד אקררי (שיר השירים ז) באור מים חיים. דא נבע לגו, ורק אטמליא מניה. ירום אלהי ישע, דא עלמא עלאה, דאייהו רם ונשא, רם על פלא. דהא מיניה נפיק פלא, (פקודא ולא פסק) וכל נבעו דנען, לא תמליא בירא בדקא יאות.

כליל יחולף, וכתיב, (שם) ונשגב יי לבדו ביום ההוא. הוא בלחוודי, כמה דכתיב, (דברים לט) ואין עמו אל נבר, בגין דישתאי חילא מסבא מעולם, ולא ישPEAR לעילא ותפא אלא קדשא בריך הוא בלחוודי, וישראל לפולחניה, עם קדיש, ויתקורי קדיש, דכתיב, (ישעיה ז) והיה נשאר בציון והנוטר בירושלם קדוש יאמר לו כל הפתוח לחווים בירושלם. וכדין יהא מלכא ייחידי, לעילא ותפא, ועמא ייחידה לפולחניה, כמה דכתיב, (דבר הימים א ז)ומי בעמד ישראל גוי אחד הארץ.

רבי יצחק ורבי ייסא, והוא אזי בארכא, אמר רבי ייסא,qa שכינפה לגבן נתעסק במלי דאוריתא, דכל מאן דעתך במלי דאוריתא וישתדל בה, זכי לאמשבא לייה בהדייה.

פתח רבי יצחק ואמר, (תהלים י"ח) כי יי וברוך צורי וירום אלהי ישע, האי קרא אייה רזא. כי יי, וכי לא ידענא קדשא ברייך הוא אקררי כי, דהא כי, צדיק אייה לעילא וצדיק אייה לתקא. לעילא קדשא בריך הוא אקררי כי. לתקא צדיק אקררי כי, דכתיב, (שמואל ב כב) ובניהם בן יהוידע בן איש כי, אמאי אקררי כי בגין דאייהו צדיק, דהא צדיק אמאי אקררי כי בגין דאייהו צדיק, דהא צדיק כי אקררי, כי העולמים. וברוך צורי, פלא חד, כי וברוך, דלא מתרנסי מהדרי, דבד מתחברין יחד אקררי (שיר השירים ז) באור מים נפיק פלא, (פקודא ולא פסק) וכל נבעו דנען, לא תמליא בירא בדקא יאות.